

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.III.78/2018/5.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Kónya István, a tanács elnöke
Dr. Somogyi Gábor, előadó bíró
Dr. Márki Zoltán, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: nyilvános ülés

Az ülés napja: 2018. április 17.

Az ügy tárgya: emberölés büntette

Terhelt: terhelt

Első fok: Fővárosi Törvényszék, 1.B.1552/2015/79-I., ítélet, tárgyalás,
2016. november 3.

Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 7.Bf.387/2016/9., ítélet, nyilvános ülés,
2017. február 23.

Az indítvány előterjesztője: védő

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

Az emberölés büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Fővárosi Törvényszék 1.B.1552/2015/79-I. számú, illetőleg a Fővárosi Ítéltábla 7.Bf.387/2016/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A terheltet a Fővárosi Törvényszék a 2016. november 3-án meghozott 1.B.1552/2015/79-I. számú ítéletével bűnösnek mondta ki emberölés büntetében [Btk. 160. § (1) bekezdés, valamint (2) bekezdés d) pont]. Ezért 9 évi szabadságvesztésre és 9 évi közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani, és abból a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.
- [2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla a 2017. február 23-án kihirdetett 7.Bf.387/2016/9. számú határozatával az elsőfokú ítéletet - a bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezések helyesbítése mellett - helybenhagyta.
- [3] A jogerős ítéletben megállapított tényállás lényege szerint a terhelt egy bevásárlóközpontban személy- és vagyonőrök felügyelőjeként dolgozott. Kóros elmeállapotban, tudatzavarban, elmebetegségben, értelmi fogyatékoságban, szellemi leépülésben, személyiségzavarban nem szenved és nem szenvedett. Racionálisan merev, erősen kontrollált személy, érzelmileg kiegyensúlyozatlan, szorongó, indulatait megfelelően feldolgozni nem tudja. Szorongásait az alkohol csökkenti, az átlagosnál több alkohol elfogyasztását követően nála esetenként részleges emlékezetkiesés előfordul. Alkalmi alkoholfogyasztó.
- [4] A terhelnél a cselekmény elkövetésekor abortív patológiás részegség állt fenn, a cselekmény motivációja kóros, a cselekmény az adott helyzetben inadekvát heves, megokolhatatlan, túlméretezett, az adott személytől én-idegen. A cselekményt követően érzelmi vákuum alakult ki, emlékezetzavara a cselekményt megelőző időszakra is kiterjedt. A cselekmény elkövetéséhez hozzájárult az alkoholfogyasztást követően a mentális kontroll lazulása, a szorongás csökkenése, mely elősegíthette a korábban felhalmozódott indulatokat. Az abortív kóros részegség kóros elmeállapot, mely a terheltet jelentős mértékben, súlyosan korlátozta, de nem zárta ki abban, hogy cselekménye veszélyességét felismerje, vagy abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék.
- [5] A terhelt 2015. március 13. napján a késő délutáni órákban baráti összejövetelen vett részt, majd a társasággal egy sörözőben italozott tovább. 2015. március 14-én 1 óra 40 perc körüli időre a terhelt súlyos fokú alkoholos befolyásoltság állapotába került, ami a söröző személyzetének is feltűnt, ezért a söröző tulajdonosa felajánlotta, hogy autóval hazaviszi a terheltet. Egy térnél a terhelt közölte, hogy ki akar szállni, és majd éjszakai járással hazamegy. Ennek megfelelően a terhelt a taximegállónál kiszállt a gépkocsiból, és a téren keresztül a templom oldalában lévő buszmegállóhoz ment.
- [6] Amikor a terhelt a buszmegállóhoz ért, a szintén súlyosan ittas állapotban lévő sértett a buszváró pavilon egyik ülésén ült, mellette a földön hátizsákja, illetve nyílonszatyorban elhelyezett élelmiszerei. A terhelt és a sértett egymással szóba elegyedtek, és közben a sértett ismeretlen okból elővette a kb. 10 cm pengehosszúságú pillangókését. Az álló helyzetben lévő terhelt az ülő helyzetben lévő sértettet meglökte, illetve felé rúgott. A buszmegálló üvegpavilonjának hátsó üvegtáblája a neki eső sértett testétől kitört, és a sértett a buszmegálló mögött elhelyezkedő magasított, mintegy 46 cm magasan köperemmel ellátott virágágyás szélére ült, míg a terhelt vele szemben álló pozícióban maradt. A sértett pillangókése időközben ismeretlen módon a terhelthez került, aki azzal az akkor még ülő sértettet több alkalommal megszúrta, ezért a bántalmazás hatására a sértett a virágágyásba hanyatt esett. Ekkor a terhelt szintén fekvő testhelyzetben a sértett fölé hajolt, ennek során a sértett jobb oldalán helyezkedett el, és saját bal oldalára dőlve, a kést a jobb kezében tartva, ütemesen, lassú mozdulatokkal szurkálta a sértettet. A percekig tartó bántalmazás során a sértett mindösszesen 54 szúrásos, vágásos sérülést szenvedett, melyek következtében a

bántalmazás befejeződése után rövid időn belül a helyszínen életét veszítette.

- [7] A bántalmazásnak 2 óra 30 körüli időben a helyszínre érkező tanú vetett véget, aki a kést a terhelt kezéből kirúgta, és a terheltet hátulról megfogva a rendőrök kiérkezéséig leszorította.
- [8] A terhelt bántalmazása következtében a sértett összesen 66 rendbeli sérülést szenvedett el. Halála a mellkasi szúrások okából keletkezett szív- és tüdőszérülés, következményes szívburki és baloldali mellúri vérgyülem okozta heveny vérkeringési és légzési elégtelenség, vérzéses shock következtében állt be. A kitartó bántalmazás során jelentős fájdalmat élt át, a kivérzés előre haladásával párhuzamosan lassan és fokozatosan veszítette el a tudatát, miközben fel kellett ismernie, hogy halála be fog következni, és önmentésre esélye nincs.

II.

- [9] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt védője a Be. 416. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjára hivatkozással terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, melyben a jogerős ítélet megváltoztatását, és elsődlegesen a terhelt cselekményének erős felindulásban elkövetett emberölés büntettekénti, másodlagosan emberölés büntette alapesetként való minősítését, harmadlagosan pedig annak megállapítását kérte, hogy a terhelt a patológiás részegség állapotában követte el a cselekményét, valamint - mindhárom esetben - a terhelt büntetésének jelentős enyhítését.
- [10] Indokai szerint az irányadó tényállásból kitűnik, hogy a sértett vette elő ismeretlen okból a kését, így nem zárható ki annak lehetősége, hogy a sértett lépett fel támadólag a terhelttel szemben. A terheltnek az este folyamán azt megelőzően nem voltak indulatos megnyilvánulásai, a terhelttől nem volt várható semmiféle agresszív, kötekedő, konfliktust kezdeményező magatartás. A terheltet a sértett részéről valamilyen vélt vagy valós inzultus érte, és ez benne félelmet válthatott ki; ennek hatására értékelte úgy, hogy veszélyhelyzetben van. Nem zárható ki, hogy amikor a sértett elővette a 10 cm pengehosszúságú pillangókést, a terhelt alappal tarthatott attól, hogy azt használni is fogja vele szemben.
- [11] Az ölési szándék alapjául szolgáló intenzív indulat oka tehát egy objektív jellegű külső körülmény volt, az akaratelhatározást rögtön követte a kivitelezés. A cselekmény helyes minősítése tehát a Btk. 161. §-a szerinti erős felindulásban elkövetett emberölés büntette, és emellett van helye - az abortív patológiás részegségre tekintettel - a korlátlan enyhítés alkalmazásának.
- [12] Az indítvány második része szerint az emberölés különös kegyetlenséggel való elkövetését megalapozhatják a cselekmény objektív oldalának ismérvei, azonban az nem állapítható meg az alanyi oldal vizsgálata nélkül, mert az elkövető tudatának az elkövetés különösen kegyetlen módjára is ki kell terjednie. Különösen fontos ez akkor, ha az alanyi oldal valamilyen okból hiányos, azaz korlátozottan beszámítható elkövető esetében.
- [13] Jelen esetben a külvilág által észlelt tények és körülmények arra utalnak, hogy a terhelt az elkövetés módját nem fogta fel. Ezért szükség lett volna a szakértőket is nyilatkoztatni arra, hogy a terhelt tudata az abortív patológiás részegsége mellett az elkövetés különösen kegyetlen módját átfoghatta-e. E körben a bíróság indokolási kötelezettségét is megszegte.
- [14] Végül az indítvány harmadik részében a védő - a III. számú Büntető Elvi Döntésre és a 15. számú Módszertani Levélre tekintettel - sorra vette a kóros ittasság ismérveit, és arra a következtetésre jutott, hogy a terhelnél annak valamennyi ismérve maradéktalanul és együttesen valósult meg. Nem világos tehát, hogy miért került elvetésre a teljesen kifejlődött kóros részegség fennállása a terhelt esetében. A védő álláspontja szerint ennek megállapítása jogkérdés, ezért a bíróság nincs kötve a szakértői véleményekhez.
- [15] A Legfőbb Ügyészség a BF.112/2018/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt nem tartotta alaposnak, és a támadott határozatok hatályában fenntartására tett indítványt.
- [16] Indokai szerint a jogerős ítélet nem tartalmazza azokat a védő által hivatkozott és vélelmezett adatokat, amelyek az erős felindulás alapját képezve, erkölcsileg menthető körülményként lennének

értékelhetők. A terhelt az ülő, majd fekvő sértettel szemben ütemesen, lassú mozdulatokkal hajtotta végre az 54 késszúrással kivitelezett cselekményét; az irányadó tényállás alapján a vélt jogos védelmi helyzet, vagy az elhárítás szükséges mértékének ijedtségből vagy menthető felindulásból való túllépése sem állapítható meg.

- [17] Az igazságügyi szakértők által a terheltről készített személyiségrajzban foglaltak nem tekinthetők erős felindulást kiváltó, méltányolható oknak. Az irányadó tényállás alapján olyan sértetti magatartás nem állapítható meg, ami alkalmas lett volna a terhelt haragjának, felháborodásának előidézésére, vagy félelem keltésére. A sértett végig ülő helyzetben volt az álló terhelttel szemben, így a terhelt azt sem értékelhette támadásként, hogy a sértett - ismeretlen okból - a pillangókését elővette.
- [18] A tényállásban írt körülmények alapján nem kétséges, hogy a terhelt az átlagosat jóval meghaladó szenvedést okozott a sértettnek. Az abortív patológiás részegség a terhelt beszámítási képességét nem zárta ki, csak korlátozta, ezért nem vonható következtetés arra, hogy tudata nem fogta volna át a szúrásai által a sértettnek okozott, az átlagost jelentősen meghaladó szenvedést.
- [19] Az ügyészi álláspont szerint törvényes annak megállapítása is, miszerint a terhelt abortív patológiás részegség állapotában követte el a cselekményét, ami a beszámítási képességét nem zárta ki, csak korlátozta. A beszerzett igazságügyi szakértői vélemények és az elkövetés körülményei alapján helyesen következtetett a bíróság arra, miszerint a terhelt esetében büntethetőséget kizáró ok nem áll fenn; a korlátlan enyhítés mértékének meghatározása pedig a bíróság büntetéskiszabási tevékenységének a része, ami önmagában felülvizsgálat tárgya nem lehet.

III.

- [20] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.
- [21] A nyilvános ülésen a terhelt védője a felülvizsgálati indítványában foglaltakat változatlanul tartotta fenn. Utalt rá, hogy a bírói gyakorlat szerint a tényállás részét képezik az ítéletszerkesztési hiba folytán az indokolásban kifejtett tények is, és erre tekintettel az tartalmazza az indítvány alapjaként megjelölt tényeket. Álláspontja szerint nem zárható ki a sértett támadó szándéka pusztán arra tekintettel, hogy ő végig ülő helyzetben volt. Nem vitatott, hogy a terhelt és a sértett között dulakodás volt, később a buszmegálló üvegének kitörésével a buszmegálló mögötti virágágyásra is átkerültek, mindez pedig nem valósulhatott meg úgy, hogy a sértett végig ült közben.
- [22] A Legfőbb Ügyészség képviselője felszólalásában ugyancsak fenntartotta az írásbeli nyilatkozatukban foglaltakat. Álláspontja szerint a felülvizsgálati indítvány kizárt abban a részében, amelyben olyan feltételezett tényeket állít, amelyeket a jogerős ítéleti tényállás nem tartalmaz, az irányadó tényállás alapulvételével pedig a felhozott jogi érvek alaptalanok.
- [23] A terhelt az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz.

IV.

- [24] A felülvizsgálati indítvány nem alapos.
- [25] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a jogerős ítélettel szembeni jogi - és nem pedig ténybeli - kifogás lehetőségét biztosítja. E jogorvoslati eszköz kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdés a)-g) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető. A felülvizsgálat során a jogerős ítéletben megállapított tényállás az irányadó, ami a felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható [Be. 423. § (1) bekezdés]; a felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak nincs helye [Be. 388. § (2) bekezdés, Be. 419. § (1) bekezdés].
- [26] A Be. 416. § (1) bekezdés b) pont első fordulata alapján valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ítéletében a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabott ki.

A védő indítványának azon részei, melyek arra irányultak, hogy a terhelt cselekményének minősítése helyesen erős felindulásban elkövetett emberölés büntette (Btk. 161. §), illetve emberölés büntettének alapesete [Btk. 160. § (1) bekezdés], megfelelnek az említett felülvizsgálati oknak; az indítvány ezen részeinek alapossága esetén vizsgálni kellene, hogy a kiszabott büntetés a helyes minősítéshez igazodó - az ítéleti minősítés szerinti büntetési tételnél enyhébb - büntetési keretek között is törvényes, megfelelő, nem eltúlzottan súlyos-e. Ugyanakkor téves minősítés hiányában a törvényes keretek között kiszabott büntetés nemének és mértékének felülvizsgálatára nem kerülhet sor.

- [27] A jogi minősítés akkor törvényes, ha a történeti tényállás maradéktalanul tartalmazza a terhelt terhére rótt bűncselekmény valamennyi törvényi tényállási elemét; a minősítés akkor téves, ha az irányadó történeti tényállásból nem a terhelt terhére rótt minősítés szerinti, hanem más bűncselekmény törvényi tényállási elemei tűnnek ki. A felülvizsgálatban a jogerős ítéleti minősítés csak a jogerős ítéleti tényállásban feltüntetett tények alapulvételével támadható, azaz a minősítés törvényességének vizsgálata során nem vehető figyelembe sem az irányadó tényállásban foglaltaktól eltérő, sem pedig abban nem szereplő tény, körülmény.
- [28] A Btk. 161. §-ába felvett erős felindulásban elkövetett emberölés büntettét az valósítja meg, aki mást méltányolható okból származó erős felindulásban megöl. Az emberölés ezen, privilegizált esetének tehát elengedhetetlen tényállási eleme a méltányolható okból származó erős felindulás, annak hiányában más ember megölése a Btk. 160. § (1) bekezdése szerinti emberölés büntettének alap-, vagy minősített esete. Következésképp az enyhébb minősítés szükségképpen a kívülvilágban megjelenő fellépést, magatartást igényel a sértett részéről, mégpedig olyat, amely alkalmas a terheltben az erős felindulás, azaz az élelektani alapokon kialakuló tudatszűkült állapot kiváltására.
- [29] Jelen esetben ilyen sértetti magatartást a jogerős ítéleti tényállás nem tartalmaz. Nyilvánvalóan nem tekinthető ilyennek önmagában a késnek az ülő helyzetben lévő sértett általi - ismeretlen okból történt - elővétele; márpedig ezt követte rögtönösen a terhelt részéről az ölési cselekmény megkezdése. Az indítvány maga sem állította azt, hogy pusztán ez, a jogerős ítéletben valóban megállapított sértetti cselekvés volt a tudatszűkült állapot alapja, hanem arra hivatkozott, hogy - az eset körülményeire, a terhelt jellemrajzára, személyiségére és addigi magatartására figyelemmel - nem zárható ki, hogy ezen túlmenően is volt a sértett részéről valamiféle vélt vagy valós, támadó jellegű magatartás, mely a terhelt méltányolható okból származó erős felindulását kiváltotta. Ilyet azonban a jogerős ítéleti tényállás nem tartalmaz.
- [30] Így tehát az erős felindulás megállapíthatóságának ténybeli alapjai hiányoznak; azok a megállapított tényekhez hozzá nem konstruálhatók, a tényállás a felülvizsgálati eljárásban nem egészíthető ki. Jelen esetben az emberölés tárgyi oldalának ismérvei a kívülvilágban megvalósult tényekből kétséget kizáróan megállapíthatók; az alanyi oldalon azonban nincs ténybeli alapja a méltányolható okból származó erős felindulásra való következtetésnek.
- [31] A terhelt cselekménye ezért nem minősíthető a Btk. 161. §-ába ütköző erős felindulásban elkövetett emberölés büntettének.
- [32] Az indítványnak az emberölés alapesetekénti minősítésére vonatkozó része kapcsán a Kúria ugyancsak előrebocsátja, hogy az indítvány maga sem vitatta: a bűncselekmény tárgyi oldalának ismérvei alapján a különös kegyetlenséggel való elkövetés kétséget kizáróan megvalósult. Érvelésének alapja - a terhelt magatartása egyes mozzanatainak elemzésével - az volt, hogy a terhelt tudata az elkövetés különös kegyetlen módját nem fogta át, arra nem volt képes. Az irányadó tényállás azonban egyértelműen rögzíti, hogy a terhelt abortív kóros részegsége ugyan valóban jelentős mértékben, súlyosan korlátozta a terheltet abban, hogy cselekménye veszélyességét felismerje, vagy abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék; ellenben nem zárta ki azt.
- [33] A beszámítási képesség egységesen a cselekmény következményei felismerésének, és az annak megfelelő cselekvésnek a képességére vonatkozik; nem lehetséges az, hogy a terhelt az alapesetért felelős, arra beszámítási képessége, ha korlátozottan is, de kiterjed, ugyanakkor a minősítő

körülmény tekintetében már a beszámítási képesség hiánya áll fenn, ami büntethetőségi akadályt jelent. A terhelt beszámítási képessége tehát mind az alapesetnél, mind a minősítő körülményben meghatározott tényállási elemekre - korlátozottan - kiterjedt.

- [34] Az ölés elkövetése tehát jelen esetben különösen kegyetlen módon történt, és az fel is róható a terheltnek, mert beszámítási képessége korlátozott volt, és nem kizárt. Nem sértett tehát törvényt a bíróság, amikor a terhelt bűnösségét megállapította, és cselekményét a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő emberölés büntettének minősítette.
- [35] Tekintettel arra, hogy a jogerős ítéleti minősítés törvényes, a Kúria számára a büntetés mértékére vonatkozó felülbírálati és döntési jogkör nem nyílt meg (BH 2016.264.II., BH 2012.239., EBH 2011.2387.II., BH 2005.337.III.). Ugyancsak a bíróság büntetéskiszabási tevékenységének része, s ekként felülvizsgálat tárgyát nem képezheti, hogy a bíróság milyen mértékben él a Btk. 17. § (2) bekezdése alapján alkalmazható, a Btk. 82. § (5) bekezdése szerinti korlátlan enyhítés lehetőségével.
- [36] A védő az indítvány törvényes okaként a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontját is megjelölte. Ennek alapja az indítványnak a terhelt patológiás részszegségeire vonatkozó része, mert ez az az érvelés, ami a felülvizsgálatban való érvényesíthetősége, valamint alapossága esetén a terhelt felmentéséhez vezethet. Az indítvány ezen része azonban a jogerős ítéleti tényállásba ütközik; ekként pedig a Be. 423. § (1) bekezdésével áll szemben, és így törvényben kizárt.
- [37] Az irányadó tényállás ugyanis egyértelműen rögzíti, hogy a terheltnél abortív patológiás részszegség, és nem a patológiás részszegség kifejlett formája állt fenn. A bíróság elfogadta az erre vonatkozó szakértői véleményt, noha az elfogyasztott jelentős italmennyiség, és a súlyos fokú alkoholos befolyásoltság rendszerint sokkal inkább szokványos, mintsem patológiás részszegséget eredményez. A bíróság azonban nem tért el a szakértői véleménytől, és az alapján helyesen vont jogkövetkeztetést a büntethetőséget korlátozó - és nem kizáró - kóros elmeállapot szabályainak alkalmazására. A terhelt abortív patológiás részszeg állapotára vonatkozó ténymegállapítás a felülvizsgálati eljárásban vitássá nem tehető, annak eredményeként pedig a Btk. 17. § (2) bekezdésének - és nem az (1) bekezdésének - alkalmazása megfelel a büntető anyagi jog szabályainak.
- [38] Az indítványban ugyancsak felhívott Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja alapján valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan [Be. 373. § (1) bekezdés III. pont a) alpont]. A hivatkozott eljárási szabálysértés - és egyúttal felülvizsgálati ok - azonban csak akkor valósul meg, ha a támadott határozat indokolása tény- vagy jogkérdés kapcsán olyan mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg, mire alapozta a bíróság a döntését (BH 2010.117.).
- [39] Jelen esetben a védő az indokolási kötelezettség megszegésére annak kapcsán hivatkozott, miszerint a bíróság nem vizsgálta, és nem is indokolta meg, hogy a terhelt - a tanúk által leírt állapotában - hogyan lehetett képes tudatával átfogni a különös kegyetlenséggel elkövetést. A védő ugyanezt támadta anyagi jogszabálysértés címén is. Következésképp ugyanazon körülmény kapcsán az indokolási kötelezettség felülbírálatra alkalmatlanságot eredményező elmulasztásának állítása valójában nem az eljárási szabálysértés kifogásolása, hanem a bíróság jogi álláspontjának érdemi támadása.
- [40] A bíróság jogerős ítéletében kellően megindokolta, hogy a különös kegyetlenséggel elkövetést, és annak a terhelt terhére felrovását mire alapozta. Ezzel kapcsolatos álláspontja az ítéletből egyértelműen kitűnik; éppen ezért tudott a védő azzal szemben érvelni, a Kúria pedig érdemben döntenie az indítványban e körben felvetett jogkérdésben is. Nincs szó tehát az indokolási kötelezettség elmulasztásáról, és nem volt ok a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére.
- [41] A kifejtettek alapján a Kúria a terhelt felülvizsgálati indítványának nem adott helyt, és miután egyéb, a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból vizsgálandó eljárási szabálysértést sem észlelt,

a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

V.

- [42] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdés b) pontja zárja ki.
- [43] A Be. 418. § (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdés e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. § (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2018. április 17.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő
BÉ